

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu,

în cauza civilă la cererea înaintată de Lidia Doncă către Ion Doncă, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu, fiind menținută hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2017, Lidia Doncă a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Doncă, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, cu pârâtul s-a aflat în relații de căsătorie, având doi copii comuni: XXX XXXX.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2009 a Judecătoriei Hîncești, s-a încasat de la Ion Doncă în beneficiul Lidiei Doncă pensia pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 1000 lei lunar pentru fiecare copil, însă pârâtul a făcut doar o singură achitare, ulterior a încetat să achite pensia de întreținere, având o datorie în mărime de 79 914 lei.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat decăderea din drepturile părintești a pârâtului Ion Doncă în privința copiilor minori comuni și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, cererea înaintată de Lidia Doncă către Ion Doncă, interveninet accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu, fiind menținută hotărârea din 16 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nici în cadrul instanței de fond și nici în instanța de apel, Lidia Doncă nu a prezentat probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine faptul că într-adevăr intimatul Ion Doncă nu-și execută obligațiile de întreținere a copiilor și nu binevoiește să-și viziteze copiii, ba din contra, din data intentării procedurii de executare, Ion Doncă a achitat suma de 26 086 lei, iar din conținutul certificatului nr. 996, eliberat de către executorul judecătoresc Rodica Gurgurov, Colegiul a constatat că Ion Doncă achită pensia de întreținere a copiilor minori în măsura posibilităților și nu rezultă că ultimul se eschivează cu rea voință de la plata acesteia.

La 27 noiembrie 2018, Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu, a contestat cu recurs decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 16 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Potrivit recurenței, instanțele inferioare s-au pronunțat asupra litigiului cu încălcarea prevederilor art. 54 din Codul familiei.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 octombrie 2018, fiind expediată participanților la proces la 12 noiembrie 2018 (f.d. 109), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 27 noiembrie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Doncă, prin intermediul avocatului Nina Rusu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Nicolae Craiu,

Svetlana Filincova